

Szivárvány

Sok-sok évvel ezelőtt a március nemcsak kikeletet, hanem szabadságot is hozott a magyaroknak. Azóta is minden Március 15-én szabadságunk napját ünnepeljük, a nemzet hőseire, Petőfire, Kossuthra emlékezünk.

Készítetek '48-as huszárt fakanálból, kartonból vagy filcből úgy, mint Török Mária tanító néni elsősei a csíkszeredai Petőfi Sándor Iskolában.

Benkő Beáta, Középpajta

Ezek a huszárok kartonhengerből, színes papírból, fonalból készültek.

Sütő Gabriella, Gyergyóalfalu

Nagy Ramona, Gyergyóalfalu

A forradalmárok 1848. március 15-én nemzeti színű szalagból varrt rózsát, kokárdát tűztek a gallérjukra.

Készítsétek el ti is Török Mária tanító néni ötlete alapján. Az alapot fehér papírból vágjátok cakkos élű ollóval. Csillaglyukasztóval vágjátok sok-sok piros és zöld csillagot, és ragasszátok sávonként az alapra.

Kos-suth La-jos tá - bo - rá - ban
két szál ma - jo - ran - na.
Egy szép bar - na ma-gyar hu-szár
sej, lo-vát ka - ré - joz- za.

Ne karéjazz, magyar huszár,
mert leesel róla,
Nincsen itt a te édesanyád,
sej, aki megsiratna.

Ne sirasson engem senki,
jól vagyok tanítva,
Sem léptébe', de sem vágta',
sej, le nem esek róla.

Mert a huszár a nyeregbe
bele van teremtve,
Mint a rozmaryng a jó földbe,
sej, belegyökerezve.

(Kassa)

Volt egyszer egy ösvény, vékony, mint egy pántlika, körbekötötte a dombot, a nagy zöld csomagot.

Nem lehetett tudni az ösvényről, fölfele ring-e kacskán, vagy lefele bomló: ha a domb aljában álltál, azt hihetted, fölfele megy, ha a tetejéről néztél szét, azt, hogy lefele.

Bármit lehetett hinni erről az ösvényről, mi olyan volt, mint csomagon a pántlika.

Ha rajta bóklásztál, s jól hallgatóztál közben, hallatszott, ahogy apró kövei alól sopánkodik, vagy lábacskaival toppant duzzogva:

– Én nem akarok ilyen pántlika-ösvény lenni: körbekötő, vékony, csenevész, senkiházi. Hatalmas, háttas-hasas nagyság akarok len-

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy ösvény

ni. Széles út, melyen sokan elférnek, egymás mellett, karonfogva sétálva. Elférjen rajtam babakocsi, roller, kiskutya, leejtett papírforgó.

Am mindhiába sopánkodott, vágyta a nagyságot, pántlika volt, vékony volt, ösvény volt, melyen épp csak féllábon ugrálva juthattál föl

a zöld domb búbjára.

Egy reggelen az érkező napnak dörzsölnie kellett dunyhás szemét, pöcögni bedugult fülét, mert csodát látott, csodát hallott: egy hangyacsalád cihelődött fölfele hangoskodva a pántlikaösvényen.

– Menjünk, gyerekek, föl a domb búbjára, ezen a haatalmaaas, háttas-hasason, sokan elférünk egymás mellett, karonfogva sétálhatunk – mutatott az

ösvényre hangyaapa, s gurult babakocsi, cikázott roller, elfért minden. Gurult egyik széltől a másikig a leejtett papírforgó, sőt, a nagy morzsa is elfért, mit eddig cipeltek a hangyák, majd úgy döntöttek, hogy a domb lábánál, a

hatalmas út kellős közepén hagyják.

– Nem hiszek a fülemnek – pislogott a pántlikaösvény. – Hatalmas út vagyok, hasas-hátas nagyság – ismételte többször is, majd fickándozni kezdett.

Örült és fickándozott, hogy csak úgy repültek róla a hangyák, az egész pereputty, család, kocsi, roller, kiskutya, leejtett papírforgó, mind a levegőben kapálóztak, óbégatva. Aztán nyekkenve visszapotyogtak az ösvényre.

Arra az ösvényre, amely egy kicsi, vékony pántlika volt, de hatalmas hátas-hasas is volt ugyanakkor.

MÜLLER KATI
rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI
Helyszűke

Autóval kényelmetlen,
busszal lassú és zajos,
villamossal rázó,
komppal fényes, huzatos.

Repülővel macerás,
hajóval szeszélyes,
kerékpárral állítólag
rendkívül veszélyes,

mostanában mégis annak
borzasztó a dolga,
aki úgy gondolja, inkább
egyet gyalogolna:

nem fér el a járdán,
kiűzik a parkból,
úton, téren, átjárón is
valaki már parkol.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

CSEH KATALIN

Forgalmista

Én vagyok a forgalmista,
Az én nevem Forgó Pista.
Forgok erre, forgok arra,
Jár a szemem jobbra-balra.
Éjjel álmomban is firgek-forgok,
Autók tülkölnek... Színes forgók
Szállnak az égre, egyre szállnak,
Itt lenn a járművek botorkálnak.
Nézem a forgókat, bámulom,
S közben megáll a forgalom.
Mindenki velem együtt csodálja,
Hogy mily szép a forgók kavalkádja.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

A csigabiga-expressz

Zúg és zakatol a csigabiga-expressz,
lemegy a sorompó, csudajó hecc lesz –
áll és szalutál huszonöt bakter,
szaladok utána, de te se maradj el!

DOMONKOS ISTVÁN

Mendegélt két legényke

Mendegélt két legényke,
a sovány meg a kövérke,
aprópénzként csörögtek
az utca nagy-nagy zsebében.

Megállj! – kiáltott kövérke,
fejünk igen törékeny,
megvárjuk, míg fény gyullad
a villanyrendőr szemében.

FORRÓ ÁGNES rajzai

JANCSIK PÁL

A stoppnál

Áll a néni, a néni mellett
áll a szatyor.

Áll a bácsi, a bácsi mellett
a kutya s a kutyán az orr,
egy kislány, néhány kisfiú,
köztük a barátom, Pityu.

Azt hinnéd, átfut, itt-terem,
de nem mozdul a lába,
mert jól tudja, hogy mit jelent,
hogyha piros a lámpa.

Amikor színét váltja,
s messze virít rajta a zöld,
és az autók sávja
alatt már nem suhan a föld –
látom: az öreg nénibe karol,
kezében jön a telt szatyor,
és jön a gyermekek sora,
aztán a bácsi, a kutya,
s mielőtt elfelejteném,
a kutyafej legelejen
ott szimatol a kutyaorr.

Mi kell egy papírrepülőhöz? Egy fehér papírlap, semmi más. És mi kell egy papírhajóhoz? Egy ugyanolyan fehér papírlap, semmi más. Ugyanabból van a papírrepülő, mint a papírhajó. De az apró papírrepülőt hiába teszed a partak vizére, mert egyet-kettőt fordul, majd elsüllyed, mint a kő. A kis papírhajócskát pedig hiába hajítod fel a levegőbe, mert bicebócán lehull a földre. A repülő nem tud úszni, a hajó nem tud repülni. Pedig ugyanabból vannak, egyegy ugyanakkora papírlapból. Ez igaz, de mégis különböznek egymástól. Másképpen hajtogatta a kisfiú a csillogó papírlapot, amikor

MARKÓ BÉLA

Mi kell egy papírrepülőhöz?

repülőnek szánta, és másképpen, amikor hajónak. A hajtogatásban van tehát a különbség. Abban, hogy miként bánsz a papírral, és mire használod.

Mert a papírlap, íme, sok mindenre alkalmas. Az író mesét ír rá. A vándor tüzet gyűjt vele. Balázs pedig repülőt vagy hajót hajtogat belőle. Vagy rajzol rá egy képes történetet, ahogy leggyakrabban szokta.

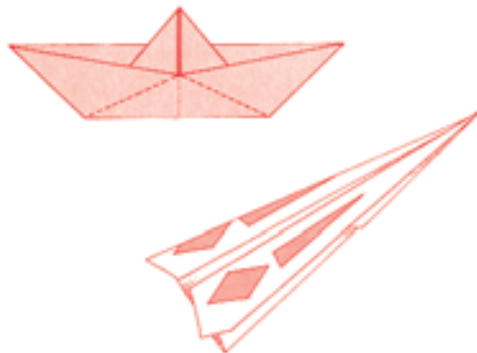
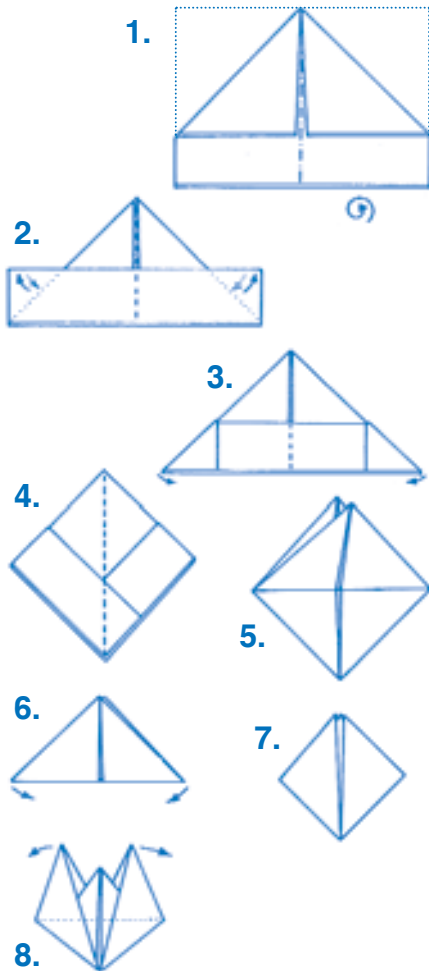
Ne felejtse hát, barátom! Te is alkalmas vagy sok mindenre, akár csak ez a papírlap. Attól függ, mi akarsz lenni. Mese, repülő, hajó vagy képes történet? Azaz-hogy: író, pilóta, tengerész vagy festő? Esetleg valami más? Rajtad múlik.

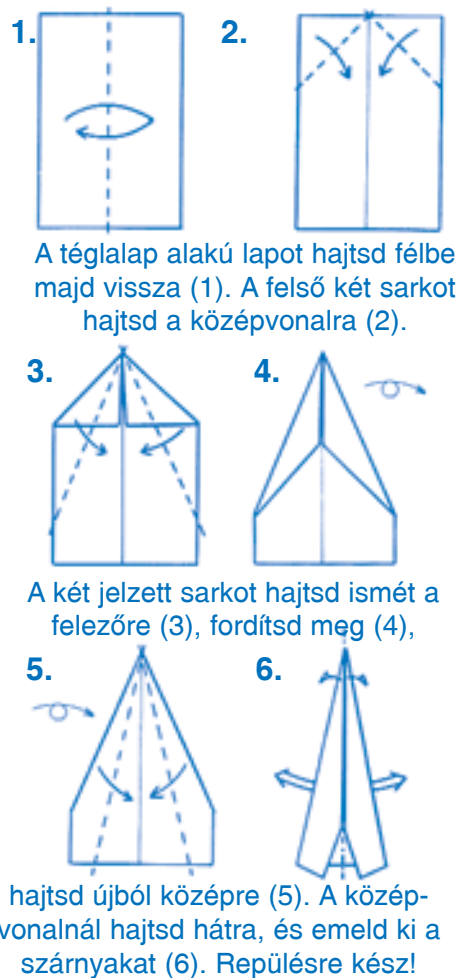
BAK SÁRA rajza

HAJTOGASS

Balázssal együtt
hajót, repülőt.

A félbehajtott ívlap két csúcsát hajtsd középre – előzőleg túrd ketté majd vissza, hogy megjelöld a felezővonalat (1), hajtsd fel a széleket mindkét oldalon, a kiálló széleket túrd be (2). Most nyisd ki (3), és lapíts szét a másik irányban (4), csúcsait mindkét oldalon hajtsd fel (5), nyisd szét ismét (6-7), majd a két csúcsot húzd szét (8).
Máris vízre bocsáthatod!

VÁGD KI

a közlekedési táblákat (a 14. oldal szélén is találsz belőlük), ragaszd fogpiszkálóra, tűzd dugóba vagy gyurmába, és állítsd helyükre a következő lap útjai mentén. A többi figurát ugyanígy elkészítve gyakorold velük a helyes közlekedést.

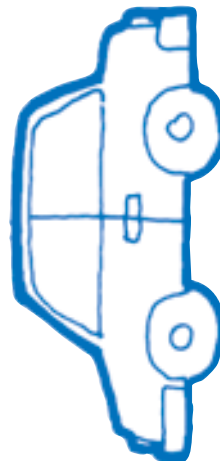
behajtani tilos

állj!

megállni tilos

gyalogos átjáró

parkoló

jobbra kanyarodni tilos

egyirányú forgalom

bicikliút

FESD KI

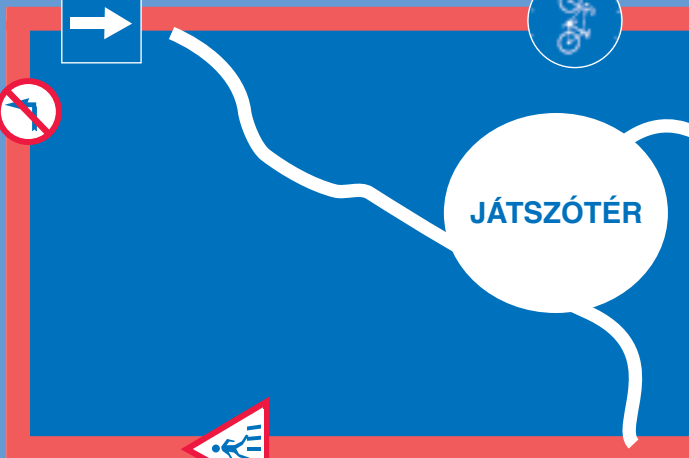
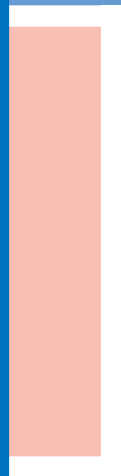
a jelzőlámpát
olyan színűre,
amelyik a
rajzhoz illik.

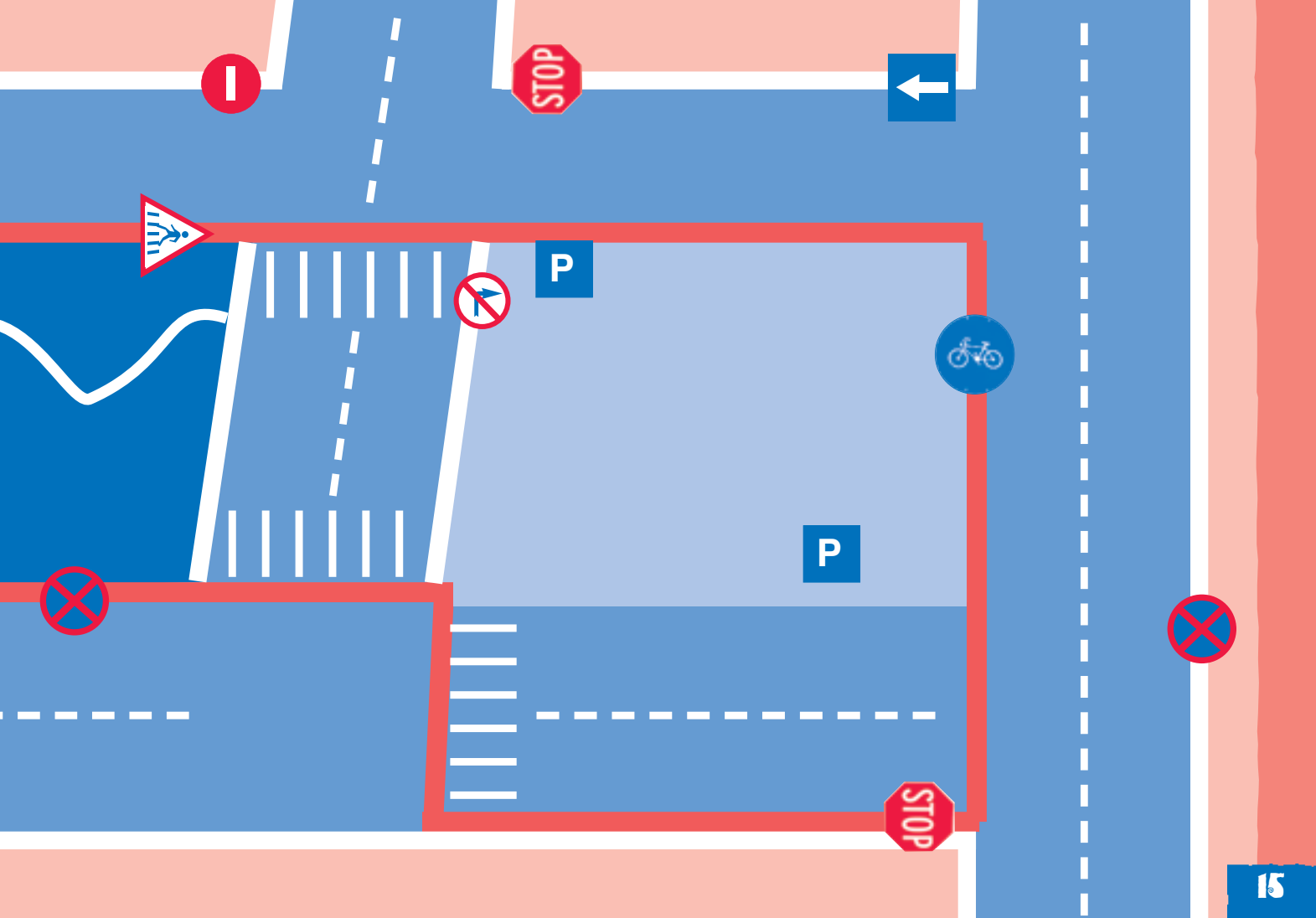
TÓTH ÁGNES

Mi az?

Rabruhában szabadlábom
csak én járok egyedül.
A két első szabadlábam
a hátsótól menekül.
Nyáron füvet,
télén szénát
tesz elém a gondnokom,
épp ezért az ebédemre
panaszkodni nincs okom.
Névrokonom átszeli
az utcákat és tereket.
Mégkérhetlek, találjátok
ki most már a nevemet?

JÁTSZÓTÉR

Tüzet viszek

A gyerekek hátratett kézzel körbeállnak. Egy gyerek a körön kívül zsebkendővel csapkodja a többiek vállát vagy kezét. Végül, akinek a kezébe nyomja a zsebkendőt, az kergeti meg őt, míg a helyébe nem áll.

Tűz, tűz, tűz,
Tüzet viszek, ne lássátok.
Ha látjátok, ne mondjátok.
Ég a ruhám, ne hagyjátok.
Ne nézzetek hátra,
Mert az ördög látja,
Beledug a zsákba,
S elviszen a bálba.

A Szivárvány megjelenését 2008-ban is támogató Nemzeti Kulturális Alap logója tavalyi lapszámainkban régi alakjában jelent meg. Támogatónk szíves elnézését kérjük. Íme az érvényes logó:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Szivárvány-POSTA

Tavaszi közeledtével egyre színesebb rajzokat, vidámabb leveleket kapunk tőletek – kivirulnak tőlük a Szivárvány lapjai és persze a kedvünk is. Köszönjük nektek: **Hevele Hanna**, Mezőfény; **Balázs Ákos**, Sárvasár; **Kocsis Brigitta**, Marosludas; **Zárug Hanna**, Nagyszeben; **Pál Gyöngyvér**, Dánél Kristóf, Csíki Emese, Csíkszereda; **Máthé Andrea**, Mezőpanit; **László Tímea**, Tusnád; **Vígh Zoltán**, Micske; **Benkő Róbert**, Oklánd; **Dobra Abigél**, Sepsiszentgyörgy; **Tatár Bianka**, Jedd; **Marica Edina**, Brassó; **Szász Tamara**, Nagybacon; **Kiss Rebeka**, Sarvaság; **Tóth Tímea**, Segesvár; a **csíkszentdomokosi Cseralji Óvoda**; a **kolozsvári Unitárius Óvoda**, a **Neghinita Óvoda**, a **66-os Óvoda**; a **csíkszeredai Napocska Zöldóvoda**; a **gyergyóalfalvi 2-es Óvoda**; a **marosvásárhelyi Al. I. Cuza Gimnázium I. E**; a **gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola I. C osztálya**; a **micskei I.**; a **zimánd-újfalusi I.**; a **tordai I. A**; a **kovásznai II. B osztály**.

A decemberi Szivárványban kértük, hogy rajzoljátok le kedvenc meséskönyvetek borítóját. A legszebb rajzokért könyvjutalmat érdemel: **Józsa Eszter**, Torda; **Bogyó Izabella**, Zabola; a **marosvásárhelyi Unirea Nemzeti Kollégium I. B**, a **nagyváradai Juhász Gyula Iskola II.**, a **16-os Iskola II. E osztálya**.

SZÍNEZD KI

a jeleknek
megfelelően:

○ – piros

△ – sárga

* – fekete

□ – narancs-
sárga

NE JÁTSSZ A TŰZZEL!

– üzenik a
tűzmanók és a
tűzoltó bácsik.

MELYIK

fegyver illik
a huszár
kezébe?

Tervezték meg a
csoport, az osztály
vagy a családok
zászlóját.
A legszebb rajzokat
jutalmazzuk.

ZÁGONI BALÁZS

Barni és a forradalom

Közelgett március közepe, Barniék az iskolában a magyar forradalomról tanultak. Ekkor hallottak először arról, hogy több mint százötven évvel ezelőtt az ő városukban is volt forradalom. És ha a kisiskolások nem is, de a nagyobb iskolások részt is vettek a forradalomban! Zászlót lengettek, plakátot ragasztottak, énekeltek, jelszavakat kiabáltak. Amit most elmesélek, az bő százötven évvel később, sőt, a Március 15-i ünnepség után történt, mégis sok köze van a forradalomhoz.

Egyik nap Istvánka görkorcsolyával jött iskolába. A többiek csodálták, kicsit irigykedtek: milyen jó dolog is korcsolyázni! Másnap már öten jöttek görkorival, és kergetőzve gurultak körbe-körbe az udvaron. Harmadik nap huszonnégy gyerek hozott korcsolyát. Barni az udvar sarkából számolta meg őket.

Nem volt könnyű dolga, többször újra kellett kezdenie, mert a korcsolyázók nem voltak hajlandóak megállni csak azért, hogy Barni megszámolja őket. Ekkor eldöntötte, hogy amint hazaér, megkéri Apát, hozza le a padlásról a görkorit. Másnap ő is görkorizni akar a nagyszünetben.

Így is lett, Barni másnap a leporolt, megtisztított görkorcsolyával érkezett az iskolába. A kapuban azonban megtorpant. Egy új plakát hirdette: „Az iskola területén tilos a görkorcsolyázás!” A tanító néni az osztályban elmagyarázta, hogy ennyi gyerekre még tíz tanító néni sem tudna ügyelni, a korcsolyázás veszélyes, könnyen leeshetnek, elüthetik egymást. Különben is az igazgató bácsi ragasztotta ki a papírt, őt kérdezzék.

Barni úgy vitte haza a korcsolyát, ahogy elhozta. A házi feladatát írta, s közben gyakran gondolt az elmaradt korcsolyázásra. Ekkor megszólalt a telefon. Sarolta kereste:

– Barni, szerintem tennünk kell valamit. Mindenki szeretne korcsolyázni. Neked biztos van ötleted, hogy mit csináljunk!

Barninak sok ötlete volt. El is kezdte sorolni lelkesen:

– Először is zászlókat csinálunk meg plakátokat. És aláírásokat gyűjtünk! És egy verset is kitalálunk! Aztán szervezünk egy felvonulást az igazgató bácsi irodájához. Olyan lesz,

mint egy igazi forradalom!

Másnap órák után össze is ült egy kis csapat az első osztályból. Sarolta hozott nagy papírt a plakátoknak, Ágica rongyokat zászlóknak, Róbert paradicsomkarókat zászlórúdnak, Istvánka vastag, színes filctollakat, Barni pedig egy csomó ötletet. Izgatottan készültek a forradalomra.

Barniék iskolájában a kicsiknek tíz perccel hamarabb szokott kezdődni a nagyszünetük. A nagyok még az órán ültek, amikor hangos csapat vonult át az udvaron, be egyenesen az igazgató bácsi irodájába.

„Korcsolyázni akarunk,
Már elég nagyok vagyunk!

Korcsolyázni akarunk,

Leesni sosem fogunk!” – kiabálta az egész első osztály, és átadták a papírt, amelyet mindenki aláírt az osztályból. Az igazgató bácsi megígérte, hogy megfontolja a dolgot, és valamit biztosan kitalál. Erre nagy hurrázás következett, és az egész első osztály kivonult az igazgatói szobából. Illetve csak majdnem az

egész osztály: Barni nem volt ott. Barni nem vonult ki, mert be sem vonult az igazgatói szobába.

Amikor a csapat elindult az osztályteremből, Barni megtorpant. Látta, hogy milyen lelkesen mennek a társai a plakátokat és zászlókat lengetve, azt a versikét kiabálva, amit ő talált ki. És erre büszke volt.

De mi van, ha baj lesz, ha az igazgató bácsi megharagszik? Ettől a gondolattól viszont megijedt. Arra gondolt, hogy ott most épp eleget vannak, rá nincs már szükség. Az ő része a kitalálás volt. Jobb, ha behúzódik a tornaterem mögé, és onnan figyeli az eseményeket. Hátha valami váratlan dolog történik, és neki megint ki kell találni valamit! Azt itt sokkal jobban lehet, mint a forradalom kellős közepén.

Másnap reggel az iskola kapujában újabb hirdetés fogadta.

„Pénteken rendkívüli korcsolya-nap! Egy órától minden gyerek korcsolyázhat az udvaron a szülők és a tanító nénik felügyelete alatt.

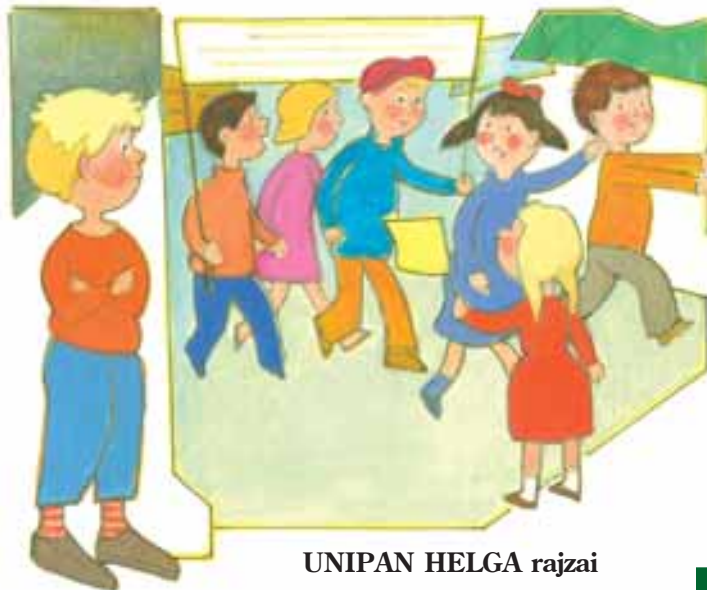
Sisak, térdvédő és könyökvédő használata kötelező! Jó szórakozást kívánunk!

Az igazgatóság”

– Láttatok a hirdetést? – kérdezte büszkén az osztálytársait.

– Láttuk – kiáltották. – Győzött a márciusi görkori forradalom!

És senki nem kérdezte Barnitól, hogy hol volt tegnap a forradalom alatt.

UNIPAN HELGA rajzai

A zöld, öreg létra megunta, ahogy sosem sétálghatott egyedül Péter Nagyapa kertjében, nem róhatta az utcákat, nem bámulhatta a száguldozó autókat, nem nézegethette az üzletek díszes kirakatait, nem figyelhette az iskolából kiözönlő, zsibongó gyereksereget. Minden nap a kerti műhelyben unatkozott napestig, mert Nagypapának csak ritkán volt szüksége rá.

Történt egyszer, hogy Péter Nagyapa este nyitva felejtette a műhely ajtaját. Csak erre várt Létra Tamás (mert ez volt a becsületes neve). Hipp-hopp, pillanatok alatt kisurrant a kertbe. Óvatosan lépkedett, nehogy valaki észrevegye, s újra visszakerüljön a műhelybe, ahol soha semmi érdekes nem történik.

Nagyon izgatott volt, csak úgy remegtek a lépcsőfokai. Átbuk-

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

A létra meséje

fencezett a kerítésen, és elindult, amerre a lába vitte. Itt-ott elidőzött egy kicsit, bámészkodott, s ámuldozott a sok érdekes, számára ismeretlen dolog láttán. Kihalt volt az utca, így

semmi nem zavarta meg a nézelődésben. Megbámulta a villogó jelzőlámpát, a játszótéri hintákat, a fényben úszó, színes kirakatokat, a pompás virágágyásokat, a parki virágórát. Megmosdott a hatkarú, angyalkás szökőkútban, belesett minden híd alá.

Elfáradt, jókorákat ásított, aludni szeretett volna egy kicsit. Nekidőlt egy magas, dúskoronájú gesztenyefának. El is szunyókált nyomban. Egyszer csak fülsiketítő szirénázás, motorzúgás, ordítózás ütötte meg a fülét. Piros tűzoltóautó kanyarodott a park elé.

– Tűz van, tűz van! – harsogta egy nagybajszú tűzoltó –, siesünk!

Létra Tamás körülnézett. Az emberek ide-oda rohangáltak, füst hömpölygött végig az utcán. A parkkal szembeni iskola emeleti ablakából kövér tűzkarok nyújtóztak az ég felé.

– Nagy baj van, nincs meg a létránk! – sópánkodott a kisbajszú tűzoltó.

– Létra nélkül nem tudjuk eloltani a tüzet, nem érünk fel az ablakig! – dörögte a nagybajszú.

Létra Tamásnak sem kellett több, pillanatok alatt odalépett a tűzoltóautóhoz.

– Nézd csak, egy erős létra – ámuldozott a kisbajszú tűzoltó –, ez meg hogy kerül ide?

– Épp ez kellett nekünk! – örvendezett a nagybajszú, megragadta Létra Tamást, odatámasztotta a falnak, s gyorsan

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

felmászott a legfelső fokára.

A kisbajszú a fecskendőért szaladt, és már oltották is a tüzet. Nem is kellett sokáig várni, a tűznyelvek hamar eltűntek. A nagybajszú és a kisbajszú tűzoltó fáradtan ült le a piros tűzoltóautó mellé. Létra Tamás büszkén támasztotta a falat. Alig akart hinni a fülének, amikor a kisbajszú ezt mondta:

– Milyen erős ez a zöld létra! Sokszor hasznát vehetjük még. Vigyük magunkkal!

– Fessük le pirosra, úgy olyan lesz, mint egy igazi tűzoltólétra! – mosolygott a nagybajszú.

Létra Tamás soha többé nem unatkozott Nagypapa kereti műhelyében. Azóta is minden tűzoltásnál segít a tűzoltóknak.

Nos, elkészöntünk az idei februártól is, az utolsó téli hónaptól. Itt a tavasz. Bár még márciusban is reánk köszönhet egy-egy havazás, április pedig igencsak szezályes, de biztató, hogy a nappalok egyre hosszabbakká válnak, az éjszakák pedig

Szabó Rezső, Szamosardó

rövidülnek. Ez a legbiztosabb jele a tavasznak.

Nekünk, magyaroknak március ünnepet is hoz: a forradalom, a szabadság ünnepét. 1848. március 15-én szavalta el Petőfi Nemzeti dal című versét a Nemzeti Múzeum lépcsőjéről. De majd évek múlva minden bizonynal tanultok erről!

Most örvendjünk annak, hogy ha egy kicsit esősen, olykor havazással is, de reánk köszöntött a tavasz, kinyílt a legkedvesebb, zsenge, mégis lebírhatatlanul erős virágunk, a hóvirág. Tudjátok-e, hogy az év leghosszabban nyíló virágainak egyike? Figyeljétek meg: az első hóvirágok már december vége

Bartis Andrea, Szászrégen

felé felütik fejcskéjüket, és még áprilisban is látni egyet-egyét a bokor alján.

Az én öreg barátom kolozsvári kertjében pontosan december 22-én bújt ki az első hóvirág-bimbó. Néhány nap múlva lefagyott, hó is hullott reá. Sajnáltuk szegénykét, attól tartottunk, hogy elpusztult a kegyetlen fagyban. De – szó sincs róla! Nem pusztult el, csak begu-

Szócs-Márton Balázs,
Gyergyószentmiklós

bózott zöld köpenykéjébe, és vára-
kozott, amíg jobb idők jöttek.
Akkor őkelme ismét növekedéshez
láthatott.

Azért mondom, hogy a törekeny
hóvirág lebírhatatlanul erős, mert
végül legyőzi a kemény telet, áttöri
a vastag hótakarót, előkészíti a ker-
tet, rétet, erdőt a kikelet virágainak.

Nem kívánok nektek egyebet,
csak azt, legyetek olyan kitartóak a
tavaszvárásban, és diadalmaskodja-
tok akár a hóvirág – mindenfajta tél
fölött.

Arra kérnélek, ha kimentek az
erdőbe, csak módjával szedjétek a tavasz első hírnökét.
Néhány szálnak is ugyanúgy örvend édesanyátok, növé-
retek, kishúgotok, mint egy akármekkora csokornak. És

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

gondolatok közben reánk, Tipe-
tupára, Csipikére és az én öreg
barátomra is, akinek leveleimet
diktálom. Mert mi – mindnyájan
– nagyon szeretünk titeket!

Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE

E lapszám
támogatója:

Címlap: Andreev Alexandra Zsófia, Szalárd

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXX. évfolyam, 323. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. **A szerkesztőség postacímje: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.** C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR– EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. ISSN 1221–776x. **Ára 2 lej**

Jön a kedves, szép tavasz,
Kinyílik a hóvirág,
A szép hóvirág.
Hóvirág, hóvirág,
Jaj, de szép lett a világ!

Szigeti Dóra, Nagybánya

Csomós Ingrid,
Érkörtvélyes

Timár Edina, Csíkszereda

Ide megy, oda megy,
alagútba sose megy.
Milyen színű a vonat?
Piros színű ő maga.

György Krisztina, Lövete

Megy a gőzös, megy,
falvak között megy,
ide megy, oda megy,
nagyon gyorsan megy.

Erre kanyarog,
arra kanyarog,
a fák között
gyorsan elhagyott.

Albert Loránd, Balánbánya

Benedek András, Nagyszében

Volt egy város, kis városka,
Volt benne egy jelzőlámpa,
Mellette egy nagy zebra,
Átment rajta kis Vera.

Trufán Boglárka, Nyárádszereda

Itt a tavasz, eljött már,
kibújt a hóvirág.
A gólyamadár visszajött,
fészket rak a kéménytetőn.
Süt a nap fényesen,
kibújik a füvecské.
A madarak vidáman
csiripelnek az ágakon.

Székely Ödön, Balánbánya

Itt a tavasz, eljött végre,
A sok madár öröme.
Visszatértek a vidékre,
Fészket raknak egy-kettőre.

Szabó Miklós, Szamosardó

Itt a tavasz, itt van már!
Bújnak már az ibolyák.
Lombba öltöznek a fák,
Mindenki boldog már.

**Nagy Csilla Andrea,
Mezőpanit**

**Farkas Tamás,
Érkörtvélyes**

**Kercsuly Andor Szabolcs,
Zsibó**

Lassú léptekkel távozott a tél, hogy
a házunk udvarán sok virág nyíljk.
A bogarak felkeltek,
hogy egy újabb nyár elé nézzenek.

Panari Hunor, Vármező

Múlik a tél, jön a tavasz,
virágoznak a kertek,
örülnek a gyerekek.

Rügyeznek a fák,
a gyerekek játszanak.

Hosszabbodnak a nappalok,
s mindenki örül,
hogy itt van újra a tavasz!

Vicsai Mária, Monó

Simon Zsuzsánna, Szászrégen

Jaj, de jó a levegő,
Kizöldült már a mező.
Kint játszik már minden gyerek,
S én is játszadoxni megyek.

Mierluț-Hiri Boglárka, Szalárd

Fa, fa, tavaszi fa,
Te vagy a remény,
Hogy jön a tavasz,
Jön a tavasz, vele
Hóvirág, ibolya...
Gyertek, gyerekek,
Nyitva már a park kapuja.

Kokosi Gabriella, Brassó

A kis hóvirág didereg,
Várja már a meleget.
Ide-oda fúj a szél,
Elszalad a hideg tél.
Kisütött a napocska,
Melegedik a virágocska.

Erdő Andrea, Brassó

Rajz- üzenet

▲ Czier Nikolett,
Mezőfény

Ercsei Bálint, Kovászna ▲

▲ László Hunor,
Csíkkarcfalva

▲ Fábíán Róbert,
Magyarlapád

▲ Ardelean Diana,
Gyergyószentmiklós

